

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dodatkim tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.*

Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Anglia. — Francya. — Szwajcaryja. — Włochy. — Niemce. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 9. października. Dnia 7. b. m. wydana i rozesłana została z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część VII. oddziału pierwszego z r. 1858, Dziennika rządowego dla okręgu administracyjnego c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Część ta zawiera:

- Nr. 82. Drugi traktat dodatkowy z dnia 26. lutego 1857 do rewidowanego traktatu związku pocztowego z dnia 5. grudnia 1851.
- Nr. 83. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 20. maja 1858, obowiązujące w całej monarchii, mocą którego rozciąga się wszystkie diecezje królestwa Lombardo-weneckiego prowizoryczny regulamin taksalny, uchwalony najwyższem postanowieniem z dnia 19. sierpnia 1857 dla duchownego sądu małżeńskiego archidiecezji wiedeńskiej.
- Nr. 84. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1858, obowiązujące w krajach koronnych powszechnego związku celnego, względem wyniesienia ubocznego urzędu celnego klasy II. w Breitenbach na uboczny urząd celny klasy I.
- Nr. 85. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1858, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, mocą którego przedłuża się do końca czerwca 1859 upowaznienie, przyznane ubocznym urzędem celnym klasy I. wzdłuż granicy od Śląska pruskiego i hrabstwa Glatz względem zastosowania ceł protekcyjnych do żelaza surowego, opatrzonego świadectwami pochodzenia.
- Nr. 86. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1858, obowiązujące w krajach koronnych powszechnego terytorium celnego, względem postępowania celnego z obowiązkami nitkowymi w wzajemnym obrocie ze związkiem celnym.
- Nr. 87. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 1. czerwca 1858, obowiązujące w całej monarchii, mocą którego dozwala się wymianę wszelkich łącznie do roku 1856 wybitych monet krajowych w cesarskich urzędach wymiany złota i srebra, tudzież w urzędach mennicznych.
- Nr. 88. Cesarskie rozporządzenie z dnia 20. czerwca 1858, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy królestwo Lombardo-weneckie i Pogranicze wojskowe, mocą którego przydzielona została władzom politycznym jurysdykcya względem niektórych przestępstw powszechnej ustawy karnej z równoczesnem uregulowaniem procedury karnej, jaką władze te zachować mają w tej mierze.
- Nr. 89. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 7. maja 1858, obowiązujące w Węgrzech, Krocacy i Sławonii, województwie Serbskiem i banacie Temeskim, względem dalszej dopuszczalności sporów urbaryalnych, wytoczonych przed prawomocnością cesarskich patentów z dnia 2. marca 1853 (nr. 38 i 41 Dziennika ustaw państwa) tudzież patentu cesarskiego z dnia 17. maja 1857 (nr. 98 Dziennika ustaw państwa) między dawnymi właścicielami gruntu a byłymi ich poddanymi.
- Nr. 90. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1858, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego związku celnego, względem zmian taryfy co do niektórych farbników i garbników, chemicznych materiałów i produktów i towarów farbiarskich.
- Nr. 91. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. czerwca 1858, obowiązujące w Dalmacyi, względem podwyższenia cła przywozowego od świeżych oliwek w Dalmacyi.
- Nr. 92. Cesarskie rozporządzenie z dnia 3. czerwca 1858, obowiązujące w całej monarchii, względem oznaczenia prawości rodu u dzieci pochodzących z nieważnego małżeństw takich osób, które niepodlegają postanowieniom ustawy z dnia 8. października 1856 nr. 185 Dziennika ustaw państwa o małżeństwie katolików.

Nr. 93. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych i handlu z dnia 6. czerwca 1858, ważne w tych krajach koronnych, gdzie niższo-austriackie miary i wagi wyłącznie są uznane, wyjąwszy Pogranicze wojskowe, — z oznajmieniem, że patenta i przepisy, wydane dla Niższej Austrii, co do podziału, formy i skali miar i wag niższo-austriackich, także w wspomnianych krajach są obowiązujące.

Nr. 94. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8go czerwca 1858, którem najwyższy nadworny urząd marszałkowski ustanowiony został osobistą instancją dla księcia Augusta Koburg-Gotha, jego rodziny i matki, księżnej Koburg-Gotha, z domu księżniczki Kohary.

Nr. 95. Rozporządzenie ministeryów wyznań i oświecenia, sprawiedliwości, jako też, co się tyczy Pogranicza wojskowego, naczelniej komendy wojskowej z dnia 13. czerwca 1858, — obowiązujące w całej monarchii, względem potrzeby i wykazu prawnego istnienia duchownych zakonów i kongregacyi, oraz warunków, jakie zachowywane być mają przy załatwianiu w zastępstwie ich spraw sądowych.

Nr. 96. Rozporządzenie nadkomendy wojskowej, ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa skarbu z dnia 21. czerwca 1858, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze wojskowe, ale łącznie z gminami pogranicznymi, względem taxy uwolnienia od służby wojskowej na rok 1859.

Nr. 97. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. czerwca 1858, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy królestwo Lombardo-weneckie i Dalmacyę, względem oznaczenia okręgu w którym uwolnieni być mają od opłaty myta wojskowi, odbywający podróż w uniformie.

Nr. 98. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 24go czerwca 1858, ważne we wszystkich krajach koronnych, w których obowiązuje najwyższa ustawa o handlu obnośnym z dnia 4. września 1852, względem udzielania licencyi mieszkańcom powiatu Czubar w Krocacy na handel obnośny koralami surowymi.

Nr. 99. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29go czerwca 1858, z objaśnieniem wydanych dla niektórych krajów koronnych rozporządzeń z dnia 23. lutego 1854 nr. 54 Dziennika ustaw państwa, tudzież z dnia 13. kwietnia 1855 nr. 70 Dzien. ustaw państwa, które to rozporządzenia rozciąga się zarazem na kraje koronne Czechy, Austryę powyższej Anizy i Salzburg.

Nr. 100. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 30. czerwca 1858, obowiązujące w krajach koronnych Austrii poniżej Anizy, Styryi, Karyntyi, Czechach, Morawii, Śląska, w Galicyi z Lodomeryą i na Bukowinie, o potrzebie politycznego konsensu na rozdrobianie korpusów tabularnych.

Nr. 101. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 30. czerwca 1858 obowiązujące w całym państwie, względem używania nadwyżek z kar pieniężnych za przekroczenia celne.

Wiedeń, 8. października. Dnia 7. b. m. wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XLI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 167. Patent cesarski z 29go września 1858 — ważny w całym państwie — z ogłoszeniem nowej ustawy względem uzupełnienia armii, która z dniem 1go listopada 1858 wchodzi w moc obowiązującą.

Sprawy krajowe.

(Ułaskawienia. — Zjazd w Ischl. — Wiadomości bieżące. — Flota wojenna — Patent cesarski względem kompletowania armii.)

Wiedeń, 7. października. Najwyższą łaską Jego c. k. apostolskiej Mości otrzymało zupełne darowanie kary dziewięciu więźniów w karnym zakładzie w Stein i sześciu w Neudorfie; zaś 11 arezantantowym w Garsten i czterem kobietom w Suben raczył Jego Mość Cesarz darować najłaskawiej resztę kary.

— Jej Mość Cesarzowa Karolina Augusta przyjechała do Ischl dnia 3. b. m. o 7 godzinie, wieczorem zaś Jego królewiczowska Mość bawarski książę Karol przybył tam o 10 godzinie wieczór. Dnia 30. z. m. zjechali Arcyksiężna Marya Klementyna księżna Salerno a dnia 2. b. m. o 7 $\frac{1}{2}$ wieczorem książę Thurn-Taxis z swą małżonką księżną Heleną.

— Archimandryta karłowieckiej grecko-nieunińskiej eparchii, Sirgin Kacański, został obrany temi dniami w Synodzie jednogłośnie biskupem w Karłowicach.

— Minister oświecenia hrabia Thun udał się na kilka dni dla odwiedzenia krownych do Czech, i powróci dopiero z końcem bieżącego tygodnia.

— Turecki pełnomocnik Saffet Effendi przybył tu północną koleją żelazną do Paryża.

— Bawarski poseł hrabia Lerchenfeld wróci tu z końcem miesiąca października z swej podróży przedsiębranej za urlopem do Bawaryi.

— Poseł przy szwedzkim dworze, generałmajor baron Ferdinand Langenau, bawił tu jakiś czas za urlopem a temi dniami powraca na swoją posiadłość do Sztokholmu.

— Z najwyższego rozkazu będzie c. k. flota wojenna, jak donosi *Triest. Ztg.* na następującą liczbę podwyższona: 3 okręta liniowe I. klasy o 100—120 działach, sile 1000 koni; 3 okręta liniowe II. klasy, o 80—90 działach; 12 fregat, z tych 6 fregat I. klasy o 60, 3 II. klasy o 50, 3 III. klasy o 31 działach; 6 korwet o 23—28 działach; 2 fregaty żaglowe, 2 korwety śrubowe, 4 brygi, 4 szonery. Następnie okręta transportowe, które w czasach wojny będą można działami uzbroić: 3 korwety śrubowe, 3 paropływy o kołach, 4 awizowe, 2 paropływy śrubowe; dla służby przybrzeżnej, 4 szonery śrubowe, 8 dział kanonierskich. Do spuszczenia z warsztatu przygotowano: jeden liniowy okręt I. klasy, który ma otrzymać nazwę „Oesterreich“, następnie trzeci paropływ śrubowy, nazwany „Sansego.“

— *Gazeta wiedeńska* ogłasza następujący patent cesarski z 29. września 1858 obowiązujący od dnia 1. listopada 1858 wszystkie kraje koronne, którym wydano nową ustawę względem uzupełnienia armii:

My Franciszek Józef Pierwszy z Bożej łaski Cesarz Austriacki, itd. itd.

Dla jednostajnego uregulowania armii Naszej w całej monarchii potwierdziliśmy po wyrozumieniu Naszych ministrów i wysłuchaniu Naszej rady państwa poniższą ustawę względem uzupełnienia armii Naszej, i uchylając wszystkie potąd w tej mierze wydane ustawy i przepisy postanawiamy, że ustawa ta wejść ma w całym państwie od dnia 1. listopada 1858 w moc obowiązującą.

W uwzględnieniu przy tem stosunków familijnych tych wszystkich, którzy według postanowień dotychczasowych uwolnieni byli od służby wojskowej, lecz według przepisów ustawy niniejszej podpadają na przyszłość temu obowiązкови, chcemy tych popisowych pozostawić mimo obowiązujących przepisów nowej ustawy przy używaniu przez nich potąd uwolnieniu pod tym warunkiem, jeśli jeszcze przed jej ogłoszeniem weszli w stan małżeński, i starać się mają o utrzymanie żony swej lub dziecka, i jeśli zresztą wykażą się dopełnieniem warunków, od których według przepisów dotychczasowych zależało uznanie powodów uwolnienia.

Nasz minister spraw wewnętrznych ma w porozumieniu z Naszą naczelną komendą armii wydać potrzebne rozporządzenia do wykonania tej ustawy.

Dan w Naszym zamku letnim w Laxenburgu dnia dwudziestego dziewiątego września, roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego ósmego, a panowania Naszego roku dziesiątego.

Franciszek Józef, m. p.

(Następuje ustawa, którą podamy w następnych numerach.)

Portugalia.

(Prośba Cesarzowej wdowy po Dom Pedrze.)

Z **Lizbony** piszą, że Jej Mość Cesarzowa wdowa (Amalia urodzona księżna Leuchtenberg, córka włoskiego wicekróla, od 1834 roku wdowa po brazyjskim Cesarzu Dom Pedro) przedłożyła Królowi Dom Pedro prośbę o dymisyę jako „opiekunka dobroczynnych przytułków i zakładów.“ Na przedstawienie Króla odpowiedziała, że odwoła swoją prośbę dymisyi pod tym tylko warunkiem jeżeli „siostrzym świętego Wincentego de Paula“ (francuskie siostry miłosierdzia z paryskiego głównego klasztoru, których jak wiadomo znieważyło państwo a rząd wydalić im się kazał), przywrócone będzie nanowu prawo wolnej administracji przytułków dobroczynnych.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Zebraćwo uliczne.)

Londyn, 5. października. Dwór zamysła udać się do Windsoru zamiast 17., dopiero na dniu 20. b. m. rozumie się jeżeli sprzyjać będzie pogoda.

— Komu Londyn znany, ten spotkał się nie raz na ulicy z czerstwymi wyrostkami, którzy w kitli kolorowej i z numerem u piersi zapraszają przechodzących, by dali oczyścić sobie obuwie, i w razie pożądanym rozkładają się zaraz z małą skrzyneczką, gdzie mają szczotki i czernidło. Wyrostki rzeczeni noszą mundur składający się z bluzy kolorowej, odmiennej w każdej dzielnicy, czerwonej, niebieskiej itd. Młodź ta należy do jednego z tych stowarzyszeń, które lord Shaftesbury zawiązał roku 1851. Potąd trudno się było opędzić przed natręctwem obdartych i obrukanych chłopców, którzy napraszali się do spełnienia swej usługi. A zarobiwszy jeden penny, przepijali natychmiast w szynkowni. Szlachetny lord wyznaczył kapitał na utworzenie zakładu, gdzie młodź ta znajduje przytułek, i wkłada się do posługi. Otrzymuje odzież, przybor potrzebny i stanowisko w jednej z ulic miasta, i tam za cenę jednego penny czyści obuwie przechodzącym. Zarobku tego niewolno jej

jednak chować dla siebie, lecz musi go składać do skrzynki umyślnie na to urządzonej. Wieczór powraca do zakładu, gdzie przez kilka godzin pobiera szkolną naukę. Połowę zarobku dziennego składa się dla nich na czas późniejszy, a drugą otrzymują rodzice, u których chłopaki mieszkają i mają pożywienie. Dorosłszy do lat 14 lub 15 idą do terminu, a w miejsce ich przychodzą inni. Odtąd zawiązały się stowarzyszenia takie w rozmaitych dzielnicach miasta ze skladek dobrowolnych, i różnią się od pierwotnie założonych tylko odmienną barwą odzieży. Uznano już powszechnie dobroczynność tych zakładów, i postanowiono taki sam system zastosować i do wyrobników zwanych „cross-sweepers.“ Trudnią się oni czyszczeniem poprzecznych ścieżek ulicznych podczas śnoły, za co wypraszają u przychodzących małą nagrodę. W dzielnicy miejskiej St. James chodzą już w mundurze. Tygodniowo płacą im po jednym szylingu, a oprócz odzienia mają i to, czem ich łaska publiczności obdarzy. I tak przywdzieją mundur wkrótce wszyscy już zebracy w Londynie, i żaden inaczey nie będzie się mógł pokazać na ulicy.

Francya.

(Cesarski zakład agronomiczny i gospodarski. — Pismo Cesarza do marszałka Randon. — Cesarz rosyjski spodziewany. — Wiadomości bieżące. — P. Thouvenell za urlopem spodziewany. — Fuad Basza odjeżdża. — Opłata od zboża. — Nowa fregata. — Wprowadzenie wolnych robotników murzyńskich.)

Paryż, 5. października. Z Chalons wyjeżdżał Cesarz do agronomicznego, z jego rozkazu i według jego planu założonego zakładu na liniach Vesne i Suipe tworzących granicę wojskowego okręgu pod Chalons. Z największą uwagą rozpoznawał Cesarz stan folwarków Bouix, Vadenay, Cuperly i Jonchery założonych przed czterema miesiącami, i chwalił bardzo dobre urządzenie stodoł, stajen, magazynów i domów. Każdy z tych folwarków założony był na 100 krów, 1200 owiec i 20 koni. I już zakupiono i sprowadzono na miejsce 400 krów bretońskiej, niemieckiej i szwajcarskiej rasy, 3000 sztuk owiec z kilkoma pięknymi baranami angielskiej rasy i 30 pięknych byków perchońskiego zawodu. Na przyszły rok zakładać mają pięć nowych folwarków i już wymierzono miejsca. W planie Cesarza jest, uprawiać stopniowo wszystkie prawie zupełnie pustką leżące przestrzenie nieurodzajne, z których składa się okręg obozu pod Chalons. W Champanii, równie jak w departamentach Landes i Sologne stara się Cesarz tym sposobem okazać ile racjonalną kolonizacyą da się skutecznie nawet na najniezdziejniejszej ziemi.

— Cesarz przysłał marszałkowi Randon przed odjazdem następujące pismo własnoręczne; Wspaniałe w Algierji znaczne zasługi, które Mu nadają prawo do mojej i kraju wdzięczności. Z największą gotowością będę korzystać z każdej sposobności w okazaniu Mu moich uczuć szacunku i prawdziwej przyjaźni.

— Książę Napoleon powrócił z swej podróży, i ma, według jednych, dopiero teraz odjechać do Chalons, a według drugich, właśnie ztamtąd powrócić. Ale na to zgadzają się wszyscy, że książę rad z swej podróży. Potwierdza się także, że Cesarz rosyjski przyrzekł przyjechać do Francji; a przy tej sposobności być i w Londynie.

— Jak słychać, darował Cesarz marszałkowi Pelissier majątność wiejską.

— Linwa w śródziemnym morzu łącząca telegraf z Francją do Algierji jest tak uszkodzona, że ze czterech drutów telegraficznych jeszcze tylko jeden działa. Towarzystwo telegraficzne oskarżyło teraz angielskich fabrykantów linwy; lecz fabrykanci składają winę na inżynierów francuskich, których mieszanie się znacznie zaszkodziło regularnej czynności linii telegrafów podmorskich.

— P. Thouvenell, pisze dalej korespondent, nalega usilnie, aby mu zezwolono jak najspieszniej wyjechać za urlopem, który otrzymał od dawna. A nawet ostatnią pocztą przedstawić miał hrabi Walewskiemu; że słabość zdrowia zmusza go raczej prosić o dymisyę niż żeby miał czekać dłużej na zezwolenie.

— Paryski korespondent dziennika *Allg. Ztg.* pisze: Fuad Basza zastępca Porty przy paryskiej konferencji odroczył swój odjazd z Paryża na kilka tygodni, potem wracać będzie na Marsylię do Konstantynopola.

— Uzupełniając postanowienia względem przywozu zboża we Francji ogłasza *Monitor* z dnia 3. października, także z St. Cloud pod dniem 30. września datowany dekret, mocą którego przedłuża się dekret z dnia 1. października 1857 roku względem zmian opłaty od zboża, owoców strączkowych i maki dla kolonii Martinique, Guadeloupe, Reunion i Senegal aż do dnia 30. września 1859 roku.

— Z Alexandrii piszą, że „Duchayla“ nadejdzie na czerwone morze zaledwie w połowie miesiąca października, oraz że wicekról przeznaczył dla p. Sabatie egipską korwetę, która go odwiedzić ma natychmiast z p. Emeratem z Suezu do Dzeddy. Ponieważ najnowsze wypadki wymagają spieszniejszego przybycia francuskich ajentów.

Budować mają w Cherbourgu nową fregatę „krytą“ to jest żelaznymi płytami od strzałów zabezpieczoną, a nazwisko dano jej: „La Normandie.“

— Dziennik *Pays* ogłasza dziś bardzo pomyślny raport o wprowadzaniu wolnych Murzynów na wyspy Guadeloupe i Martinique. Według tego zawinęły do Point-a-Pitre dwa okręta z 1500 murzynami przy najlepszym zdrowiu. Ten sam dziennik utrzymuje, że powodem tego, jest jak najściślejsze trzymanie się francuskiego regulaminu względem przewozu, oraz że ten regulamin jest najlepszy, jaki jest gdzie dotychczas. Afrykańscy emigranci wiedzą to, i dla tego dają pierwszeństwo werbunkom francuskich kapitanów.

Szwajcarya.

(Narady jak zapobiedz ubóstwu. — Szkołki powtórne. — Konzul do Bremy.)

Z Berny, 27go września. Towarzystwo szwajcarskie dobra publicznego mocno teraz rozmyśla jak zaradzić ubóstwu. Na ostatnim posiedzeniu swym roztrząsano, czyli to jest z pożytkiem zaprowadzać domy ubogich, i prawie wystąpili przeciw takiemu urządzeniu, wotując za umieszczaniem ubogich dzieci u poczciwych rodzin. Obrady nad tą kwestyą nie zostały ukończone, i mają być uzupełnione na przyszły rok. Z przedłożonych statystycznych wykazów okazało się, że w rozmaitych kantonach rozmaite w tej mierze panuje zdanie, jednak to pewna że więcej po kantonach ubyto domów ubogich, niżli przybyło, a najwięcej ubyto w Kantonie Zürich.

— Na posiedzeniu szwajcarskiego stowarzyszenia naukowego w Luzernie obradowano nad kwestyą, w jaki sposób możnaby zapobiedz wydawaniu i czytaniu nieprzyzwoitych książek; potem obradowano nad zaprowadzeniem szkolek powtórnych. Wielokrotnie już sprawdzilo się, że młodzi ludzie po wystąpieniu ze szkół, nim zacząną oddawać się udzielnie swemu powołaniu, zapominają często, czego się uczyli i zaledwie umieją płynnie czytać, a cóż dopiero mówić, gdy im przyjdzie własną jaką myśl spisać na papier. Z tego zatem powodu przemawiano za dobrowolną szkołą korepetycyjną. Za najskuteczniejszy środek ażeby nakłonić do odwiedzania tej szkoły poczytano zaprowadzić szkolny egzamin na każdego kto chce się zenić. Ale ani co do pierwszej ani co do drugiej kwestyi nie powzięto nie stanowczego.

— Związkowa rada uchwaliła utrzymywać w Bremie szwajcarski konzulat i poleciła departamentowi handlu zaproponować konzula.

Włochy.

(Dziennikarska gadatliwość.)

— „Terre promise“ (ziemia obiecana), dziennik wychodzący w Nissie zawiera szkic historyczny portu Villafranca, i pisze między innymi:

„Rząd sardyński przywiązywał tak małą wagę do tej uciążliwej posiadłości, że już zeszłego roku proponował miastu Nissa, by nabyła zabudowania w porcie Villafranca w cenie szacunkowej (4—500.000 franków), gdyż w razie przeciwnym przeniesiony tam będzie szpital z Varignano. Tymczasem kompania rosyjska oględniejsza od Stanów zjednoczonych przybyła i zarzuciła tu swoją kotwicę, która dla narodu naszego jest prawdziwie kotwicą nadziei, a z czasem może się jeszcze stać i kotwicą zbawienia Włoch w obec usiłowań Austrii i Anglii.“

Podajemy ustęp ten — pisze gazeta wiedeńska — za osobliwość, lecz trudno odgadnąć, co „Terre promise“, chciała tem powiedzieć właściwie, i czy to ma być próbka tej swobodnej nieogłędności, z jaką biedny lud w Sardynii, a nawet i w całych Włoszech chciałoby omamieć, lub ten dziennik sam się dobrowolnie nie ludzi, trzymając się polityki samolubnej, która światła znieść nie może i tylko omackiem szuka drogi dla siebie.

Niemce.

(Konferencye celne. — Disconto podwyższone. — Stan zdrowia Króla pruskiego. — Arcyksiążę Karol Ludwik do Drezna. — Układy względem prawa morskiego.)

Berlin, 4. października. Nad przedłożonemi związkowi celnemu propozycjami austriackimi względem dalszego ułatwienia komunikacyi toczą się teraz obrady, po których można się pomyślnego rezultatu spodziewać, jednak chociażby i skutek poszedł po myśli, nie można oznaczyć, kiedy pełnomocnicy cła związkowego będą mogli udać się znowu do Wiednia, i pospieszne są podania dzienników niektórych, że konferencye otworzą się w Wiedniu na przyszły miesiąc. Względem znizenia cła na Elbie układają się z jednej strony Austria, Prusy i Saxonia, a z drugiej Hanower, Meklenburg i Dania, ale jak się zdaje dotychczas nie ma zgody.

— Diskonto lipskiego banku wexlowego zostało podwyższone z 4 na 5 procent. W Frankfurcie spodziewano się także dalszego podwyższenia diskonta.

— Dziennik *Staatsanzeiger* zbija krążące pogłoski i donosi za pewność, że stan zdrowia Jego Mości Króla jest ten sam, jaki był przed kilkoma miesiącami.

Z Drezna 5go października. Królewska rodzina bawiąca od dnia 1. października po opuszczeniu letniego mieszkania w Pillnitz na zamku Weesenstein, oczekuje dziś przybycia małżonki zmarłej zawezesnie Arcyksiężny Małgorzaty. Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Karol Ludwik zabawi kilka dni w gronie swych w smutku pogrążonych krewnych.

Hamburg, 3. października. Konferencya względem praw na morzu, która przed kilku tygodniami została odroczoną, rozpoczyna jutro na nowo swe działania. Prezydent Raule z Austrii, równie jak wszyscy prawie członkowie, Schindler z Austrii, Pape z Prus, przybyli tu już z powrotem. Jeden z deputowanych Hamburga, były prezes izby handlowej Dr. Halle, podał się dla przywrócenia zdrowia do dymisyi i otrzymał ją. Na jego miejsce wstępuje jak sły- chać senator Dr. Petersen.

Turcya.

(Stan rzeczy w Księstwach naddunajskich.)

Paryski korespondent dziennika *Allgm. Zeitung* utrzymuje, że w Konstantynopolu zaczynają przekreślać myśl konwencyi z dnia 19go sierpnia. Według 49 artykułu tej konwencyi mają być zapro-

wadzone mieszane Kamakamie. „P. Mono, — mówi korespondent, — który w 1856 roku, gdy gospodar Barbo Stirbey złożył swą godność, piastował na Wołoszczyźnie urząd wielkiego logoteta, miał zostać według konwencyi z dnia 19. sierpnia członkiem nowej kajmakamii. Dywan w Konstantynopolu zaś sprzeciwia się temu utrzymując, że p. Mono nie mając rangi bana to jest pierwszego stopnia po gospodarze nie może należeć do mieszanej kajmakamii, podczas gdy Konstantyn Ghika, krewny terazniejszego kajmakama posiada ten stopień. A przecież w konwencyi z dnia 19go sierpnia niema wzmianki, że członek mieszanej kajmakamii musi posiadać stopień bana.“ Korespondent dziennika *Allg. Ztg.* nie waha się, przepisać tę pomyłkę Partji, nieuczciwym motywem, poczem dodaje:

„Dwór Tuileryów nie ścierpi podobnych wybiegów a hrabia Walewski przesłał ostatnią pocztą bardzo dobitną depeszę do pana Thonvenel, ażeby oświadczył dywanowi, że mocarstwa paryskiego traktatu nie dozwolą ażeby Porta w podobny sposób wykładala i wykonywała konwencyę z dnia 19. sierpnia. Hrabia Walewski nalega równocześnie na usunięcie Konstantego Ghiki, bo jego obecność uodwadniałaby bezprawy wpływ na przyszłe wybory za terazniejszym kajmakamem. Dalej było zamiarem tureckiego dywanu, rozporządzić Hatti-Szeryfem, że mieszane kajmakamie nie mają upoważnienia zmieniać trybu w obsadzaniu publicznych urzędów, a przeto samo ująć im wszelką władzę i powagę. Z rozkazu Cesarza hrabia Walewski występuje otwarcie na takie ubliżenie mieszanym kajmakamiom.“

Doniesienie tego korespondenta, pisze gazeta wiedeńska, umieszczamy w naszym dzienniku nie tylko dla tego, iż je podaje z całą pewnością, ale oraz że wyraża dokładnie jaki jest stan rzeczy w tej chwili i jak go strony pojmują. Zaręczymy ile w tem jednak prawdy, będziemy dopiero mogli, jeżeli bliższe otrzymamy doniesienia.

A z y a.

(Doniesienia z Bombaju. — Utarczki nie ustają. — Proklamacya gubernatora w Hongkongu. — Cesarz chiński ratyfikował traktat.)

Według ostatnich wiadomości z Bombaju z dnia 7go września nie ustaje wcale podjazdowa wojna powstańców, i dotąd nie odniesiono żadnego stanowczego zwycięstwa. Chłodniejsza dopiero pora roku i przybycie znacznych posiłków z Europy, dozwolą śmieiej uderzyć na powstańców i skruszyć ich potęgę, która podzielona na wiele oddziałów, liczy zawsze jeszcze do 200.000 ludzi. Wodzom angielskich ruchomych kolumn zbywa często na dokładnych wiadomościach o ruchach hufców powstańczych, a oraz znajdują wiele trudności w zaopatrzeniu się w żywność i inne potrzeby. Widać zatem, że bojaźń albo sympatya powoduje masy miejskich i wiejskich mieszkańców sprzyjać powstańcom.

— Sir John Bowring, gubernator Hongkongu, wydał do Chinów na dniu 30go lipca proklamacyę, w której oznajmia im, że na dniu 3. lipca podpisano w Tien-Tsinie traktat pokoju, zaleca im spokojność, równocześnie jednak grozi władzom Hiang-szanu i Sun-onu surową karą, jeżeli natychmiast nie odwołają rozporządzenia, którem zmusili mieszkających w Hongkongu poddanych opuścić kolonię, a oraz zagraża karą, wszystkim tym, którzy dopuściliby się w jakikolwiek sposób winy przeszkadzania przywozu żywności do Hongkongu. Gdy tę proklamacyę chciano przyklepać w Nontowie, zabili chińscy żołnierze 1 angielskiego majtkę a 4 ranili.

— W liście z Shanghai z 2. sierpnia potwierdzają, że Cesarz Hien-Fong dnia 3go lipca ratyfikował traktaty Tien-Tsinu, i że czterej pełnomocnicy opuścili potem miasto Tien-Tsin i powrócili na swe okręta.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 8. października. Jego Mość Król grecki Otto przybędzie tu w poniedziałek zrana a po południu wsiędzie na okręt.

Wenecya, 8. października. Między Wenecyą i Londynem rozpocznie się jak słycać z dniem 1. listopada r. b. regularna żegluga parowa.

Paryż, 6. października. Jak donoszą dzienniki Tulońskie, oczekiwany jest Wielki Książę Konstanty z rosyjska flotylą w Tulonie.

Turyń, 6. października. Dzisiejsza *Gazetta Piemontese* donosi: Izby rolnicza i handlowa w Turynie przystąpiły do wniosków deputowanego Torelli, którego upoważnił p. Lesseps do popierania sprawy kanału sueckiego we Włoszech; obie te izby będą przyjmować subskrybcyę, by zebrać na to przedsiębiorstwo kwotę 4 milionów lirów.

Genua, 5go października. Rada prowincjonalna wotowała 20.000 franków rocznie na 25 lat dla towarzystwa kolei żelaznej ze Stradelli pod warunkiem, by zbudowała most na Padzie dla utworzenia komunikacyi z lombardo-weneckimi kolejami. — W Nizzie oczekiwany jest niebawem rosyjski paropływ „Polkan“, który ma objąć zatokę Villafranca. Wielki książę Konstanty będzie na uroczystości poświęcenia a potem założy w Nizzie węgielny kamień na kościół grecki. — Był tu generał Lamarmora, ale bawił bardzo krótko i odjechał potem do Spezzyi.

Massa, 5. października. Zaszło tu znowu kilka aresztacyi, zamierzono zamach w duchu ultranacyonalnym.

Neapol, 1. października. Zeszłego tygodnia zamordował żołnierz neapolitański dwóch Francuzów.

Berlin, 8. października. *Preuss. Korrespondenz* donosi: Jego Mość Król uznał za stosowne, ażeby aż do zupełnego wyzdro-

